

CONVENȚIA PRIVIND ASISTENȚA ADMINISTRATIVĂ RECIPROCĂ ÎN MATERIE FISCALĂ

Preambul

Statele membre ale Consiliului Europei și țările membre ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), semnatare ale prezentei Convenții,

Considerînd că dezvoltarea circulației internaționale ale persoanelor, capitalului, bunurilor și serviciilor – deși foarte benefice ca atare - a sporit posibilitățile de evaziuni și fraude fiscale și, de aceea, necesită o cooperare sporită între autoritățile fiscale;

Salutînd diversele eforturi, atît bilaterale cît și multilaterale, din anii recentî de combatere a evaziunii și fraudei fiscale la nivel internațional;

Considerînd că este necesar un efort de coordonare între State în vederea încurajării tuturor formelor de asistență administrativă în materie fiscală de orice gen, asigurînd în același timp protecția adecvată drepturilor contribuabililor;

Recunoscînd rolul important ce-l poate avea cooperarea internațională în facilitarea determinării corespunzătoare a responsabilităților fiscale și în ajutorarea contribuabilului în salvagardarea drepturilor acestuia;

Considerînd că principiile fundamentale ce-i conferă fiecărei persoane ca drepturile și obligațiunile sale să fie determinate în conformitate cu o procedură legală adecvată ar trebui să fie recunoscute ca fiind aplicabile la aspectele fiscale în toate Statele și că Statele ar trebui să depună eforturi pentru a proteja interesele legitime ale contribuabililor, inclusiv protejarea adecvată împotriva discriminării și dublei impuneri;

Convinși, prin urmare, că Statele nu ar trebui să efectueze măsuri sau să furnizeze informații altele decît în conformitate cu legislația și practica lor națională, luînd în vedere necesitatea protejării confidențialității informației, și ținînd cont de instrumentele internaționale pentru protecția tainei și fluxurilor datelor cu caracter personal;

Dorind să încheie o convenție de asistență administrativă reciprocă în materie fiscală;

Au convenit asupra celor ce urmează:

CAPITOLUL I - Domeniul de aplicare a Convenției

Articolul 1 - Obiectul Convenției și persoanele reglementate

1. Părțile, în conformitate cu prevederile din Capitolul IV, oferă asistență administrativă reciprocă în materie fiscală. Astfel de asistență poate implica, dacă este cazul, măsuri întreprinse de organele judiciare.

ETS 111 – Asistență reciprocă în materie fiscală, 25.1.1988

2. O atare asistență administrativă va cuprinde:
 - a. schimb de informații, inclusiv examinări fiscale simultane și participarea la examinări fiscale în străinătate;
 - b. asistența în recuperare, inclusiv măsuri de conservare; și
 - c. servicii de furnizare a documentației.

3 O Parte acordă asistență administrativă dacă persoana afectată își are reședința sau este cetățean al unei Părți sau al oricărui alt Stat.

Articolul 2 – Impozitele reglementate

1. Prezenta Convenție se aplică:

a. la următoarele impozite:

i impozite pe venit sau profit,

ii impozitele pe dobânzile de capital ce sînt impuse impozitării separat de impozitul pe venit sau profit,

iii impozitele pe avere netă, impusă impozitării de către o Parte; și

b. la următoarele impozite:

i impozite pe venit, profit, dobânzi de capital sau avere netă ce sînt impozitate de către unitățile politice sau autoritățile locale ale unei Părți;

ii contribuțiile sociale obligatorii plătite administrației publice sau instituțiilor de securitate socială stabilite prin lege;

iii impozitele de alt gen, cu excepția taxelor vamale, percepute de o Parte, și anume:

A. impozite pe proprietate, moștenire sau cadouri;

B. impozite de bunuri imobiliare;

C. impozite generale de consum, cum ar fi taxele pe valoare adăugată sau pe vânzări;

D. taxe specifice cu privire la bunuri și servicii, cum ar fi accizele;

E. impozitele pe utilizarea sau deținerea de autovehicule;

F. impozitele pe utilizarea sau de proprietate a bunurilor mobile, altele decît autovehiculele;

ETS 127 – Asistență reciprocă în materie fiscală, 25.1.1988

G. orice alte impozite.

iv impozitele din categoriile prevăzute în sub-aliniatul (iii) de mai sus, ce sînt impuse de unitățile politice sau autoritățile locale ale unei Părți.

2. Impozitele existente asupra cărora se aplică Convenția sînt enumerate în Anexa A în categoriile prevăzute la alineatul (1).

3. Părțile informează Secretarul General al Consiliului Europei sau Secretarul General al OCDE (denumiți în continuare "Depozitari") despre orice schimbare ce trebuie inclusă în Anexa A ca urmare a unei modificări a listei menționate la aliniatul (2). O atare modificare intră în vigoare la prima zi a lunii următoare după expirarea perioadei de trei luni de la data primirii notificării de către Depozitar.

4. Convenția se aplică, din momentul adoptării acesteia, la oricare impozite identice sau substanțial similare, ce sînt stabilite într-un Stat contractant după intrarea în vigoare a Convenției în privința Părții respective în plus sau în locul impozitelor existente enumerate în Anexa A și, în acest caz, Partea în

cauză notifică unul dintre Depozitari despre adoptarea impozitului în cauză.

CAPITOLUL II – Definiții generale

Articolul 3 - Definiții

1. În sensul prezentei Convenții, în cazul în care contextul nu cere o interpretare diferită:
 - a. expresiile "Statul solicitant" și "Statul solicitat" înseamnă, în mod respectiv, orice Parte care solicită asistență administrativă în materie fiscală și orice Parte căreia i s-a solicitat acordarea unei astfel de asistențe;
 - b. termenul "impozit" înseamnă orice impozit sau cotizație în fondul de asigurare socială la care Convenția se aplică în conformitate cu Articolul 2;
 - c. termenul "creanță fiscală" înseamnă orice sumă a impozitului, precum și a dobânzii aferente, amenzi administrative conexe și cheltuieli legate de recuperare, care sînt datorate și nu sînt încă plătite;
 - d. termenul "autoritate competentă" înseamnă persoanele și autoritățile enumerate în Anexa B;
 - e. termenul "cetățeni" în legătură cu o Parte înseamnă:
 - i toate persoanele care dețin cetățenia acestei părți, și
 - ii toate persoanele juridice, parteneriate, asocierile și alte entități, constituite conform legislației în vigoare din această Parte.

Pentru fiecare parte care a făcut o declarație în acest scop, termenii utilizați mai sus vor fi înțeleși în modul definit în Anexa C.

ETS 127 – Asistență reciprocă în materie fiscală, 25.1.1988

2. În ceea ce privește aplicarea Convenției de către o Parte, orice termen care nu este definit în ea, dacă contextul nu cere altfel, va avea semnificația pe care o are în temeiul legislației acestei Părți cu privire la impozitele care fac obiectul acestei Convenții.
3. Părțile notifică unul dintre Depozitari referitor la orice schimbare care urmează să fie adusă Anexelor B și C. Aceste modificări intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii notificării de către Depozitarul în cauză.

CAPITOLUL III – Formele de asistență

Secțiunea I – Schimbul de informații

Articolul 4 – Prevederi generale

1. Părțile fac schimb de orice informații, în special în condițiile prevăzute în această secțiune, care sînt, în mod previzibil, relevante pentru:
 - a. evaluarea și colectarea impozitelor, precum și recuperarea și punerea în aplicare a creanțelor fiscale, și
 - b. urmărirea penală în fața unei autorități administrative sau inițierea urmăririi penale în fața unui organ judiciar. Informațiile care sînt, puțin probabil, relevante pentru aceste scopuri nu vor fi schimbate în temeiul prezentei Convenții.
2. O Parte poate utiliza informațiile obținute, în temeiul prezentei Convenții, ca probă în fața unei instanțe penale numai în cazul acordării unei autorizații prealabile de către Partea care a furnizat informațiile. Cu toate acestea, două sau mai multe Părți pot conveni de comun acord să renunțe la condiția de autorizație prealabilă.

3. Orice Parte, printr-o declarație adresată unuia dintre Depozitari, poate indica faptul că, în conformitate cu legislația sa internă, autoritățile sale pot informa rezidentul sau cetățeanul său înainte de transmiterea informațiilor cu privire la acesta, în conformitate cu Articolele 5 și 7.

Articolul 5 – Schimbul de informații la cerere

1. La cererea Statului solicitant, Statul solicitat furnizează Statului solicitant oricare dintre informațiile menționate la Articolul 4, care se referă la persoane sau tranzacții particulare.
2. Dacă informațiile disponibile în dosarele fiscale ale Statului solicitat nu sînt suficiente pentru a permite să se conformeze solicitării de informații, Statul în cauză trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a oferi Statului solicitant informațiile solicitate.

Articolul 6 - Schimbul automat de informații

Pentru categoriile de cazuri și conform procedurilor pe care le stabilesc de

ETS 127 – Asistență reciprocă în materie fiscală, 25.1.1988

comun acord, două sau mai multe Părți fac schimb automat de informații menționate la Articolul 4.

Articolul 7 – Schimbul spontan de informații

1. O Parte, fără cerere prealabilă, comunică celeilalte Părți informațiile pe care le-a aflat în următoarele împrejurări:
 - a. prima Parte are motive pentru a presupune că pot exista pierderi fiscale în cadrul altei Părți;
 - b. o persoană impozabilă obține o reducere sau o scutire de impozit în prima Parte, care ar conduce la o creștere a impozitului sau o obligație de plată a impozitului în cealaltă Parte;
 - c. afacerile între o persoană supusă impozitării într-o Parte și o persoană impozabilă într-o altă Parte sînt efectuate prin una sau mai multe țări, astfel încît poate avea ca rezultat o diminuare a impozitului, în una sau altă Parte sau în ambele;
 - d. o Parte are motive întemeiate pentru a presupune că poate apărea o diminuare a impozitului în urma unor transferuri artificiale ale profiturilor în cadrul unor grupuri de întreprinderi;
 - e. în urma informațiilor transmise unei Părți de către cealaltă Parte a permis primei Părți să colecteze informații care pot fi relevante în evaluarea obligației pentru impozit în cealaltă Parte.
2. Fiecare Parte va lua măsuri și va pune în aplicare procedurile necesare pentru a asigura faptul că informațiile prezentate în alineatul 1 vor fi disponibile în vederea transmiterii acestora unei alte Părți.

Articolul 8 – Controale fiscale simultane

1. La cererea uneia dintre Părți, două sau mai multe Părți se vor consulta împreună în scopul determinării cazurilor și procedurilor pentru controalele fiscale simultane. Fiecare Parte implicată trebuie să decidă dacă dorește sau nu să participe la un control fiscal simultan particular.
2. În sensul prezentei Convenții, un control fiscal simultan înseamnă un aranjament între două sau mai multe Părți pentru a examina simultan, fiecare pe propriul său teritoriu, afacerile fiscale ale unei sau mai multor persoane în care au un interes comun sau conex, în vederea efectuării unui schimb de informații relevante pe care le obțin astfel.

ETS 127 – Asistență reciprocă în materie fiscală, 25.1.1988

Articolul 9 – Controalele fiscale peste hotare

- 1 La cererea autorității competente a Statului solicitant, autoritatea competentă din Statul solicitat poate să permită reprezentanților autorității competente din Statul solicitant să fie prezenți la partea corespunzătoare a unui control fiscal în Statul solicitat.
- 2 În caz de acceptare a solicitării, autoritatea competentă a Statului solicitat va informa, cât mai curînd posibil, autoritatea competentă din Statul solicitant despre data și locul desfășurării controlului, autoritatea sau oficialul desemnat/-ă să efectueze controlul, procedurile și condițiile necesare Statului solicitat pentru efectuarea controlului. Toate deciziile referitoare la efectuarea controlului fiscal sînt luate de către Statul solicitat.
- 3 O Parte poate informa unul dintre Depozitari despre intenția sa de a nu accepta, ca regulă generală, astfel de solicitări cum sînt cele prevăzute la alineatul 1. O astfel de declarație poate fi efectuată sau retrasă în orice moment.

Articolul 10 – Informații contradictorii

Dacă o Parte primește de la altă Parte informații despre situația fiscală a unei persoane care par a fi în contradicție cu informațiile aflate în posesia sa, ea înștiințează despre aceasta Partea care a furnizat informațiile.

Secțiunea II – Asistență în vederea recuperării

Articolul 11 – Recuperarea creanțelor fiscale

1. La cererea Statului solicitant, Statul solicitat, sub rezerva prevederilor Articolelor 14 și 15, ia măsurile necesare pentru recuperarea creanțelor fiscale ale Statului prim menționat de parcă ar fi propriile lui creanțe fiscale.
2. Prevederea de la alineatul (1) se aplică doar creanțelor fiscale care fac obiectul unui instrument care permite executarea acestora în Statul solicitant și, dacă nu s-a convenit altfel între Părțile vizate, care nu sînt contestate. Cu toate acestea, atunci cînd creanța se referă la o persoană care nu este rezidentă a Statului solicitant, alineatul (1) se aplică doar în cazul în care creanța nu mai poate fi contestată, dacă nu s-a convenit altfel între Părțile vizate.
3. Obligația de a acorda asistență în materie de recuperare a creanțelor fiscale cu privire la o persoană decedată sau averea sa se limitează la valoarea averii sau a proprietății obținute de către fiecare beneficiar al averii, în funcție de care creanța va fi recuperată din averea sau de la beneficiarii acesteia.

ETS 127 – Asistență reciprocă în materie fiscală, 25.1.1988

Articolul 12 – Măsuri de conservare

La cererea Statului solicitant, Statul solicitat, în vederea recuperării valorii unui impozit, va lua măsuri de conservare, chiar dacă creanța este contestată sau încă nu constituie obiectul unui instrument care să permită executarea.

Articolul 13 – Documentele care însoțesc solicitarea

1. Solicitarea de asistență administrativă, în temeiul prezentei secțiuni, trebuie să fie însoțită de:

- a. o declarație referitor la faptul că creanța fiscală se referă la un impozit reglementat de Convenție și, în caz de recuperare, sub rezerva alineatului (2) al Articolului 11, creanța fiscală nu este sau nu poate fi contestată;
- b. o copie oficială a instrumentului care permite executarea în Statul solicitant; și
- c. orice alt document necesar pentru recuperare sau măsuri de protecție.

2. Instrumentul care permite executarea în Statul solicitant, dacă este cazul și în conformitate cu prevederile în vigoare din Statul solicitat, este acceptat, recunoscut, completat sau înlocuit cât mai curînd posibil după data primirii solicitării de asistență, printr-un instrument care permite executarea în Statul solicitat.

Articolul 14 – Termene

1. Chestiunile referitoare la orice perioadă, dincolo de care o creanță fiscală nu poate fi executată, sînt reglementate de legislația Statului solicitant. Solicitarea de asistență oferă detalii referitor la această perioadă.
2. Actele de recuperare, efectuate de către Statul solicitat în temeiul unei solicitări de asistență, care, în conformitate cu legile acestui Stat, ar avea drept efect suspendarea sau întreruperea perioadei menționate în alineatul (1), va avea, de asemenea, acest efect în conformitate cu legislația Statului solicitant. Statul solicitat informează Statul solicitant referitor la astfel de acte.
3. În orice caz, Statul solicitat nu este obligat să se conformeze unei solicitări de asistență, care este prezentată după o perioadă de 15 ani de la data titlului executoriu inițial.

ETS 127 – Asistență reciprocă în materie fiscală, 25.1.1988

Articolul 15 - Privilegii

Creanța fiscală, pentru a cărei recuperare se acordă asistență, nu trebuie să aibă în Statul solicitat careva privilegiu acordat special creanțelor fiscale a acestui Stat, chiar dacă procedura de recuperare utilizată este una care se aplică propriilor sale creanțe fiscale.

Articolul 16 – Amînarea plății

Statul solicitat poate permite o amînare a plății sau plata în rate în cazul în care legislația sau practicile sale administrative permit aceasta în circumstanțe similare, dar trebuie mai întîi să informeze Statul solicitant despre acest fapt.

Secțiunea III – Serviciul de furnizare a documentelor

Articolul 17 – Serviciul de furnizare a documentelor

1. La cererea Statului solicitant, Statul solicitat va transmite destinatarului documentele, inclusiv cele referitoare la hotărîrile judecătorești, care provin din Statul solicitant și care se referă la un impozit care intră sub incidența prezentei Convenții.
2. Statul solicitat va efectua furnizarea documentelor:

- a. printr-o metodă prevăzută de legile sale interne pentru furnizarea documentelor de natură identică sau similară;
 - b. în măsura în care este posibil, printr-o metodă specială solicitată de către Statul solicitant sau prin cea mai apropiată metodă disponibilă în temeiul propriilor sale legi.
- 3 O Parte poate efectua furnizarea documentelor direct prin poștă unei persoane care se află pe teritoriul unei alte Părți.
4. Nici o dispoziție din Convenție nu poate avea drept efect anularea notificării documentelor de către o Parte în conformitate cu propriile legi.
5. În cazul în care un document este transmis în conformitate cu prezentul Articol nu este nevoie ca acesta să fie însoțit de o traducere. Cu toate acestea, în cazul în care este stabilit că destinatarul nu poate înțelege limba documentului, Statul solicitat ia măsurile necesare pentru a-l traduce sau pentru a redacta un rezumat în una dintre limbile sale oficiale. În mod alternativ, acesta poate solicita Statului solicitant să aibă documentul fie tradus, fie însoțit de un rezumat în una dintre limbile oficiale ale Statului solicitat, ale Consiliul Europei sau OECD.

ETS 127 – Asistență reciprocă în materie fiscală, 25.1.1988

CAPITOLUL IV – Prevederi referitoare la toate formele de asistență

Articolul 18 - Informațiile care trebuie furnizate de către Statul solicitant

1. Solicitarea de asistență trebuie să indice dacă este cazul:
 - a. autoritatea sau agenția care a inițiat solicitarea formulată de către autoritatea competentă;
 - b. numele, adresa și orice alte detalii care permit identificarea persoanei pentru care se formulează solicitarea;
 - c. în cazul unei solicitări de informații, forma în care Statul solicitant dorește să-i fie furnizate informațiile pentru a corespunde necesităților sale;
 - d. în cazul unei solicitări de asistență în materie de recuperare sau de măsuri de conservare, natura creanței fiscale, componentele creanței fiscale și activele din care poate fi recuperată creanța fiscală;
 - e. în cazul unei solicitări de notificare a documentelor, natura și obiectul documentului care urmează a fi transmis;
 - f. dacă acesta este în conformitate cu legislația și practicile administrative ale Statului solicitant și dacă este justificată conform cerințelor Articolului 19.
2. De îndată ce ia act de oricare alte informații relevante pentru solicitarea de asistență, Statul solicitant le transmite Statului solicitat.

Articolul 19 – Posibilitatea de a refuza solicitarea

Statul solicitat nu este obligat să satisfacă solicitarea în cazul în care Statul solicitant nu a urmat toate mijloacele disponibile pe teritoriul său propriu, cu excepția cazului în care recurgerea la astfel de mijloace ar putea cauza dificultăți disproporționate.

Articolul 20 – Răspuns la solicitarea de asistență

1. În cazul în care solicitarea de asistență este respectată, Statul solicitat informează Statul solicitant despre măsurile luate și despre rezultatul asistenței cât mai curînd posibil.
2. În cazul în care solicitarea este refuzată, Statul solicitat informează Statul solicitant despre această decizie și motivul acesteia cât de curînd posibil.
3. Dacă, în privința unei solicitări de informații, Statul solicitant a precizat forma în care dorește să-i fie furnizate informațiile și Statul solicitat este în măsură să facă acest lucru, Statul solicitat le furnizează în forma solicitată.

ETS 127 – Asistență reciprocă în materie fiscală, 25.1.1988

Articolul 21 – Protecția persoanelor și restricțiile la obligația de a acorda asistență

1. Nici o dispoziție din prezenta Convenție nu afectează drepturile și garanțiile asigurate persoanelor de legile sau practica administrativă a Statului solicitat.
2. Cu excepția cazului din Articolul 14 dispozițiile prezentei Convenții nu vor fi interpretate astfel încît să impună Statului solicitat obligația:
 - a. de a lua măsuri contrare propriilor legi sau practicii administrative sau legilor sau practicii administrative a Statului solicitant;
 - b. de a lua măsuri pe care le consideră contrare politicii publice (*ordinii publice*) sau pentru investițiile sale esențiale;
 - c. de a furniza informații care nu pot fi obținute în temeiul legislației proprii sau practicii sale administrative sau în conformitate cu legislația Statului solicitant sau practicii sale administrative;
 - d. de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, industrial, profesional sau un proces comercial, sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice sau intereselor sale esențiale;
 - e. de a acorda asistență administrativă în cazul în care și în măsura în care consideră că impozitarea din Statul solicitant este contrară principiilor de impozitare general admise sau prevederilor unei convenții în vederea evitării dublei impuneri, sau oricărei altei convenții pe care a încheiat-o cu Statul solicitant;
 - f. de a acorda asistență în cazul în care aplicarea prezentei Convenții ar conduce la discriminare între resortisanții Statului solicitat și resortisanții Statului solicitant în aceleași circumstanțe.

Articolul 22 - Confidențialitatea

1. Informațiile obținute de către o Parte în aplicarea prezentei Convenții se vor păstra în secret la fel ca informațiile obținute în aplicarea legilor interne a acestei Părți sau în condițiile referitoare la confidențialitate, prevăzute în Partea care le-a oferit în cazul în care astfel de condiții sînt mai restrictive.
2. Aceste informații se vor comunica doar persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative sau de control) implicate în evaluarea, colectarea sau recuperarea impozitelor acestei Părți, prin aplicarea sau urmărirea judiciară în privința acestora, sau prin decizii privind recursurile referitoare la acestea. Doar persoanele sau autoritățile sus-menționate pot utiliza informațiile și doar în astfel de scopuri. Prin derogare de la prevederile alineatului (1), ele le pot dezvălui în cadrul procedurilor judecătorești publice sau în hotărîrile judecătorești referitoare la astfel de impozite, sub rezerva autorizației anterioare a autorității competente a Părții furnizoare. Cu toate acestea, două sau mai multe părți pot conveni de comun acord să renunțe la condiția de autorizare prealabilă.

ETS 127 – Asistență reciprocă în materie fiscală, 25.1.1988

3. Dacă o Parte a formulat o rezervă, prevăzută în sub-alineatul din alineatul (1) al Articolului 30, orice altă Parte, care obține informații de la prima Parte, nu le poate utiliza pentru un impozit inclus în

categoria care face obiectul rezervei. În mod similar, Partea care face o astfel de rezervă nu poate utiliza informațiile obținute în virtutea prezentei Convenții pentru un impozit inclus în categoria care face obiectul rezervei.

4. Prin derogare de la prevederile din alineatele (1), (2) și (3), informațiile primite de către o Parte pot fi utilizate în alte scopuri atunci când astfel de informații pot fi utilizate în alte scopuri în conformitate cu legile Părții furnizoare și autoritatea competentă a acestei Părți care autorizează o astfel de utilizare. Informațiile furnizate de către o Parte unei alte Părți pot fi transmise de către aceasta către o terță Parte, sub rezerva autorizației prealabile a autorității competente a primei Părți menționate.

Articolul 23 – Proceduri

1. Procedurile referitoare la măsurile întreprinse în virtutea prezentei Convenții de către Statul solicitat se intentează doar în fața organului corespunzător al acestui Stat.
2. Procedurile referitoare la măsurile întreprinse în virtutea prezentei Convenții de către Statul solicitant, în special cele care, în materie de recuperare, se referă la existența sau valoarea creanței fiscale sau instrumentul care permite executarea acesteia, se intentează doar în fața organului corespunzător al acestui Stat. În cazul intentării unor astfel de proceduri, Statul solicitant informează Statul solicitat, care trebuie să suspende procedura în așteptarea deciziei organului în cauză. Cu toate acestea, în cazul în care este solicitat de către Statul solicitant, Statul solicitat ia măsuri de conservare pentru a asigura recuperarea. De asemenea, Statul solicitat poate fi informat de astfel de proceduri de către orice persoană interesată. La primirea acestor informații Statul solicitat se consultă în această privință, dacă este necesar, cu Statul solicitant.
3. De îndată ce a fost luată o decizie definitivă referitor la procedură, Statul solicitat sau Statul solicitant, după caz, informează celălalt Stat referitor la decizie și implicațiile pe care le are aceasta pentru solicitarea de asistență.

CAPITOLUL V – Prevederi speciale

Articolul 24 - Implementarea Convenției

- 1 Pentru implementarea prezentei Convenții, Părțile comunică una cu alta prin intermediul autorităților respective. Autoritățile competente pot comunica direct în acest scop și pot autoriza autorități subordonate pentru a acționa în numele lor. Autoritățile competente ale două sau mai multe Părți pot conveni de comun acord asupra modului de aplicare a Convenției în ceea ce le privește.
ETS 127 – Asistență reciprocă în materie fiscală, 25.1.1988
- 2 În cazul în care Statul solicitat consideră că aplicarea prezentei Convenții într-un caz particular va avea consecințe grave nedorite, autoritățile competente ale Statului solicitat și ale Statului solicitant se vor consulta între ele și vor încerca să soluționeze situația de comun acord.
3. Un organ de coordonare, alcătuit din reprezentanți ai organelor competente ale Părților va monitoriza implementarea și evoluțiile prezentei Convenții, sub egida OCDE. În acest scop, organul de coordonare va recomanda orice acțiune care ar putea contribui la realizarea obiectivelor generale ale Convenției. În special, acesta va acționa în calitate de for pentru studierea unor noi metode și proceduri pentru a spori cooperarea internațională în materie fiscală și, după caz, va putea recomanda revizuri sau modificări la Convenție. Statele care au semnat, dar încă n-au ratificat, acceptat sau aprobat Convenția, au dreptul să fie reprezentate la ședințele organului de coordonare în calitate de observatori.
- 4 Părțile pot solicita organului de coordonare să ofere aviz referitor la interpretarea prevederilor Convenției.
- 5 În cazul în care, între două sau mai multe Părți, apar dificultăți sau dubii în ceea ce privește punerea în aplicare sau interpretarea Convenției, autoritățile competente ale acestor Părți se vor strădui să soluționeze problema de comun acord. Decizia se va comunica organului de coordonare.

- 6 Secretarul General al OCDE informează Părțile și Statele semnatare, care încă n-au ratificat, acceptat sau aprobat Convenția, referitor la avizele furnizate de către organul de coordonare în conformitate cu prevederile din alineatul (4) de mai sus și înțelegerile amiabile atinse în virtutea alineatului (5) de mai sus.

Articolul 25 - Limba

Solicitările de asistență și răspunsurile la acestea sînt redactate într-una din limbile oficiale ale OCDE și ale Consiliului Europei sau în orice altă limbă convenită bilateral între Statele contractante vizate.

Articolul 26 - Cheltuieli

Afară de cazul în care s-a convenit altfel în mod bilateral de către Părțile vizate:

- a. cheltuielile ordinare, suportate în acordarea de asistență, vor fi suportate de Statul solicitat;
- b. cheltuielile extraordinare, suportate în acordarea de asistență, vor fi suportate de către Statul solicitant.

ETS 127 – Asistență reciprocă în materie fiscală, 25.1.1988

CAPITOLUL VI – Dispoziții finale

Articolul 27 – Alte acorduri sau aranjamente internaționale

1. Posibilitățile de asistență, oferite de prezenta Convenție nu limitează și nici nu sînt limitate de, cele cuprinse în acordurile internaționale existente sau viitoare sau alte aranjamente dintre Părțile vizate sau alte instrumente care se referă la cooperarea în materie fiscală.
2. Prin derogare de la normele prezentei Convenții, Părțile, care sînt membre ale Comunității Economice Europene, aplică în relațiile lor reciproce normele comune în vigoare în Comunitatea dată.

Articolul 28 – Semnarea și intrarea în vigoare a Convenției

1. Prezenta convenție este deschisă pentru semnare statelor membre ale Consiliului Europei și țărilor membre ale OCDE. Ea va fi supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse la unul dintre Depozitari.
2. Prezenta Convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni de la data în care cinci state și-au exprimat consimțămîntul de a fi legate prin Convenție, în conformitate cu prevederile alineatului (1).
3. În ceea ce privește orice stat membru al Consiliului Europei sau în orice țară membră a OCDE, care își exprimă ulterior consimțămîntul de a fi legată de aceasta, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni după data depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

Articolul 29 - Aplicarea teritorială a Convenției

- 1 Fiecare Stat poate, în momentul semnării, sau la depunerea instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aprobare, să specifice teritoriul sau teritoriile la care se va aplica prezenta Convenție.
- 2 Orice stat poate, la orice dată ulterioară, printr-o declarație adresată unuia dintre Depozitari, să extindă aplicarea prezentei Convenții asupra oricărui alt teritoriu specificat în declarație. În privința acestui teritoriu, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii acestei declarații de către Depozitar.

- 3 Orice declarație, făcută în temeiul uneia dintre cele două alineate precedente, poate fi retrasă printr-o notificare adresată unuia dintre Depozitari în privința oricărui teritoriu specificat în această declarație. Retragera va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii notificării de către Depozitar.

Articolul 30 – Rezerve

1. Orice stat poate, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aprobare sau la o dată ulterioară să declare că își rezervă dreptul:
ETS 127 – Asistență reciprocă în materie fiscală, 25.1.1988
- a. de a nu acorda nici un fel de asistență în legătură cu impozitele altor Părți, care intră în una dintre categoriile enumerate în sub-alineatul (b) al alineatului (1) din Articolul 2, cu condiția că aceasta nu a inclus în această categorie nici un impozit intern, în conformitate cu Anexa A la Convenție;
- b. de a nu acorda asistență în materie de recuperare a oricărei creanțe fiscale sau în recuperarea unei amenzi administrative, pentru toate impozitele sau doar pentru impozitele din una sau din mai multe categorii enumerate la alineatul (1) al Articolului 2;
- c. de a nu acorda asistență în privința oricărei creanțe fiscale, care există deja la data intrării în vigoare a Convenției în privința acestui Stat sau, în cazul în care o rezervă a fost făcută anterior în temeiul sub-alineatului (a) sau (b) de mai sus, la data retragerii unei astfel de rezerve în legătură cu impozitele din categoria în cauză;
- d. de a nu acorda asistență în prezentarea documentelor pentru toate impozitele sau doar pentru impozitele din una sau din mai multe dintre categoriile enumerate în alineatul (1) al Articolului 2;
- e. de a nu permite prezentarea documentelor prin poștă, în conformitate cu Articolul 17, alineatul (3).
2. Nici o altă rezervă nu poate fi admisă.
3. După intrarea în vigoare a Convenției în privința unei Părți, această Parte poate să formuleze una sau mai multe rezerve enumerate la alineatul (1) pe care n-a făcut-o la momentul ratificării, acceptării sau aprobării. Astfel de rezerve intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii rezervei de către unul dintre Depozitari.
4. Orice Parte care a formulat o rezervă în conformitate cu alineatele (1) și (3) poate, integral sau parțial, să o retragă prin intermediul unei notificări adresate unuia dintre Depozitari. Retragera va intra în vigoare la data primirii notificării de către Depozitarul în cauză.
5. Partea care a formulat o rezervă în privința unei prevederi a prezentei Convenții nu poate cere aplicarea acestei prevederi de către o altă Parte; totuși, dacă rezerva este parțială, aceasta poate solicita aplicarea acestei prevederi în măsura în care a acceptat-o ea însăși.

Articolul 31 – Denunțarea

1. Orice parte poate, în orice moment, să denunțe prezenta Convenție printr-o notificare adresată unuia dintre Depozitari.
2. Denunțarea va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii notificării de către Depozitar.

3. Orice Parte care denunță prezenta Convenție rămîne legată prin prevederile Articolului 22, atîta timp cît păstrează în posesia sa orice documente sau informații obținute în temeiul Convenției.

Articolul 32 – Depozitarii și funcțiile acestora

1. Depozitarul cu care a fost realizat un act, notificare sau comunicare, va notifica statelor membre ale Consiliului Europei și țările membre ale OCDE referitor la:
- a. orice semnare;
 - b. depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare;
 - c. orice dată de intrare în vigoare a prezentei Convenții în conformitate cu prevederile Articolelor 28 și 29;
 - d. orice declarație făcută în conformitate cu prevederile Articolului 4 sau alineatului (3) al Articolului 9 și retragerea unei astfel de declarații;
 - e. orice rezervă formulată conform prevederilor Articolului 30, precum și retragerea oricărei rezerve efectuate conform prevederilor alineatului (4) al Articolului 30;
 - f. orice notificare primită conform prevederilor alineatului (3) sau (4) al Articolului 2, alineatului (3) al Articolului 3, Articolului 29 sau alineatului (1) al Articolului 31;
 - g. orice alt act, notificare sau comunicare referitoare la prezenta Convenție.
2. Depozitarul care primește o comunicare sau care efectuează o notificare în conformitate cu prevederile alineatului (1) îl va informa imediat pe celălalt Depozitar referitor la aceasta.

Drept care, subsemnații, legal împuterniciți în acest scop, au semnat prezenta Convenție.

Întocmită la Strasbourg, la 25 ianuarie 1988, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice, în două exemplare, dintre care unul va fi depus în arhivele Consiliului Europei și celălalt în arhivele OCDE. Secretarul General al Consiliului Europei și cel al OCDE va transmite copii certificate fiecărui stat membru al Consiliului Europei și fiecărei țări membre a OCDE.

*Anexa A – Impozitele la care se va aplica Convenția
(Alineatul (2) din Articolul 2 al Convenției)*